

UPPSJÓVARVINNA

MEÐAN DIPLOM

REPORTASJA Føroyski fiskiskapurin eftir makreli og sild hevur elvt til diplomatiska kreppu. Men á Varðanum Pelagic á Tvøroyri er gleðin um virkseimið størri enn óttin fyri boykotti av føroyskum fiskavørum. Sosialurin var á Tvøroyri seinasta týsdag, tá nótaskipið Jupiter landaði 400 tons

Tekstur: Dánjal Højgaard
Myndir: Anna K. Højgaard

Inni á virkinum er ein øgil-igur gangur.

Eitt áhaldandi buldur frá stálmaskinum, sum flyta makrel og sild inn eftir av-longum kørum og flutnings-bondum, sum greina seg sum ein blonk æðraskipan út í tað hvítmálaðu fabrikkshøllina.

RRRHHUUMM, sigur tað uttan íhald.

Lukturin av tí feita fiskinum, sum liggur og skvambl-ar í kørunum, er rámur.

Við eina av maskinunum stendur 39 ára gamla Lilian Kjærbo við eini appilsingulari fiskakurv.

– Vit kanna góðskuna á fiskinum á ymsum støðum og tryggja, at vit halda góðskuna gjøgnum alla fram-leiðsluna, sigur hon.

Blóðdálkað vatn spruttar í allar ættir, tá ið stállúkurnar verða latnar upp, og stórar nøgdir av fiski tjumsa niður í kørini.

Lilian ber kurvina við makreli yvir til eitt borð, har royndir verða tiknar og dátur verða skrásettar.

Hon er úr Sumba og eigur trý børn. Var arbeiðsleys, tá virkið læt upp, men við starvinum sum eftirlitsfólk fekk hon møguleika at brúka sína útbúgving sum ídnaðar-laborantur á heimstaðnum.

– Eg veit ikki um tað bara var eg sum var glað, men øll virka glaðari. Alt fór at blomstra.

Tíðindini um silda- og makrelkreppuna, sum er end-að á hægsta politiska stigi, og hóttanirnar um at makrelur og sild úr Føroyum kunnu vera útilokað frá evropeiska marknaðinum, hóva henni einki serligt.

– Eg má siga, at eg hugsaði eitt sindur um tað, tá eg koyrði til arbeiðis í morgun og hoyrði útvarpið, sigur hon, men ger tó beinanvegin greitt, at hon heldur kósina hjá Vestergaard og lands-stýrinum vera ta røttu.

– Eg haldi at tað er rætt, tað hann ger. Eg havi ikki fingið alt við, men eg skilji at vit eru ikki ordiliga sloppin upp í part. Viðhvørt noyðist mann at gera nakað, sum ikki er so vælumtókt fyri at hava nakað at kunna siga.

Hetta hevur stóran týdning fyri Føroyar.

Uppi í einum búri sita arbeiðsformennirnir og fylgja við á telduskíggjum, at alt koyrir sum tað skal. At framleiðslan gongur í einum jøvnum streymi.

Teir eru í svørtum ketil-draktum. Laborantarnir í reyðum. Maskinfólkini eru blá.

Einki er tilvildarligt.

Jupiter byrjaði at landa klokkan 11 fyrrapartin. Virkið tekur 20-30 tons um tíman, og gongst sum ætlað verður liðugt á miðnátt.

Meginparturin av fram-leiðsluni verður heilfryst, men makrelurin undir 300 gramm fer eftir eini linju tvørtur um alla høllina, har hann verður avhøvdaður og magatømdur í eini Baader-maskinu.

Alt koyrir sum eftir einum samlibandi.

Øll kenna sín leiklut.

framhald ➞

» Viðhvørt noyðist mann at gera nakað, sum ikki er so vælumtókt fyri at hava nakað at kunna siga. Hetta hevur stóran týdning fyri Føroyar

LILIAN KJÆRBO, EFTIRLITSFÓLK Á VARÐANUM PELAGIC

SAMLIBAND

Kvikar og royndar hendur skilja sild frá makreli á Varðanum Pelagic á Tvøroyri. Tað fara 20-30 tons gjøgnum virkið um tíman, so alt má ganga sum eftir einum samlibandi

